

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.M.A.

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes og anvendes således, at værtsmedlemsstaten har en forpligtelse til, for det første, at indrømme en arbejdssøgende en rimelig frist til at få kendskab til de beskæftigelsestilbud, der er passende for ham, og til at foretage de nødvendige skridt for at opnå ansættelse, for det andet, at anerkende, at den frist, der indrømmes til at søge beskæftigelse, ikke på nogen måde kan være kortere end seks måneder, og, for det tredje, at tillade, at en arbejdssøgende opholder sig på dens område i hele denne periode uden at stille krav om, at den pågældende skal fremlægge bevis for, at han har en reel mulighed for at opnå ansættelse?
- 2) Skal artikel 15 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, det generelle princip om EU-rettens forrang og det generelle princip om direktivers effektive virkning fortolkes og anvendes således, at de nationale retter i værtsmedlemsstaten i forbindelse med et annullations-søgsmaal, der er anlagt til prøvelse af en afgørelse, hvorved der er meddelt afslag på anerkendelse af en ret til ophold på mere end tre måneder for en unionsborger, har pligt til at tage hensyn til nye omstændigheder, der er indtrådt efter det tidspunkt, hvor de nationale myndigheder traf denne afgørelse, når disse omstændigheder kan medføre en ændring af den berørte persons situation, som ikke længere gør det muligt at begrænse den pågældendes ret til ophold i værtsmedlemsstaten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77)

Sag anlagt den 3. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-730/19)

(2019/C 399/40)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Y. Marinova og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag XI dertil, idet den systematisk og vedvarende i område BG006 (Sydøstbulgarien) har overskredet:
 - i) timegrænseværdien for svovldioxid siden 2007
 - ii) den daglige grænseværdi for svovldioxid siden 2007, bortset fra i 2010 og 2012.
- Det fastslås, at Republikken Bulgarien siden den 11. juni 2010 har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med afsnit A i bilag XV dertil, og navnlig sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at sørge for, at overskridelsesperioden for de ovenfor nævnte grænseværdier for svovldioxid i område BG006 (Sydøstbulgarien) bliver kortest mulig.

— Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det første anbringende gør Kommissionen gældende, at Republikken Bulgarien har tilsidesat bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med bilag XI dertil, for så vidt som timegrænseværdien og den daglige grænseværdi for svovldioxid systematisk og vedvarende er blevet overskredet i område BG006 (Sydøstbulgarien).

Med det andet anbringende anfører Kommissionen, at Bulgarien har tilsidesat bestemmelserne i artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med afsnit A i bilag XV dertil, for så vidt som den siden den 11. juni 2010 i sine luftkvalitetsplaner ikke har fastsat nogen egnede foranstaltninger for at sørge for, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

Sag anlagt den 9. oktober 2019 – Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-743/19)

(2019/C 399/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, I. Anagnostopoulou og C. Biz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse (EU) 2019/1199 af 13. juni 2019 (¹) annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det første anbringende gør Parlamentet gældende, at ophavsmanden til den anfægtede afgørelse – uanset om der er tale om Rådet eller samtlige medlemsstater – ikke har kompetence til at fastlægge placeringen af hjemstedet for Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (herefter »ELA«).

Artikel 341 TEUF udgør ikke et tilstrækkeligt retsgrundlag for fastlæggelsen af hjemstedet for EU-organer, såsom decentrale organer. I det foreliggende tilfælde blev ELA oprettet af EU-lovgiver ved forordning (EU) 2019/1149 (²), der er vedtaget på grundlag af artikel 46 TEUF og artikel 48 TEUF efter den almindelige lovgivningsprocedure. Parlamentet gør gældende, at artikel 341 TEUF ikke kan anvendes med henblik på at fratage EU-lovgiver – der har oprettet ELA – kompetencen til at fastlægge hjemstedet for ELA og i stedet tillægge medlemsstaterne denne kompetence, og at den pågældende bestemmelse derfor ikke udgør et gyldigt retsgrundlag for den anfægtede afgørelse.